Biblioteca municipală
Tîrgu-Mureș

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NATIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 7059 | 4 PAGINI 30 BANI | Vineri 19 mai 1972

BORIS PAVLOV (U.R.S.S.) CÎȘTIGĂTOR DETAȘAT LA CATEGORIA MIJLOCIE

CAMPIONATELE EUROPENE - 1972 HALTERE ROMÂNIA

● Italianul Turcato și finlandezul Avellan — revelațiile reuniunii de aseară ● Kaarlo Kangasniemi (Finlanda) a cucerit medalia de aur la „smuls"

CONSTANȚA, 18 (prin telex, de la trimișii noștri). Sala sporturilor din localitate cunoaște o afluență tot mai mare de spectatori. E și firesc ! pe podium își fac apariția sportivii din categoriile mari de greutate, iar pe zi ce trece, pînă la închiderea campionatelor, performanțele concurenților vor fi din ce în ce mai mari.

Joi, la categoria mijlocie, care limitează greutatea corporală a participanților la 82,500 kg au luat startul 23 de concurenți (12 dimineața, 11 după-amiază). Ca întotdeauna, reuniunea celor din grupa valorică superioară a stat în centrul atenției. Favoritul indiscutabil al acestei categorii a fost sovieticul **Boris Pavlov.** Dar, lupta pentru celelalte locuri se anunța foarte pasionantă. Pe tabelul celor mai bune rezultate ale anului, alături de Pavlov cu 515 kg, figurau **L. Jensen** (Norvegia) cu 500 kg, **K. Kangasniemi** (Finlanda) cu 500 kg., **N. Ozimek** (Polonia) cu 490 kg etc. Așadar, un buchet de mari performeri. Își vor depăși atleții aceste rezultate ?

La stilul „împins" nu se conturează încă viitorul campion. Kangasniemi, polonezul Ozimek și greul Jakovu rămîn la 160 kg. Surpriza probei o constituie italianul **Dino Turcato,** care realizează 165 kg. Tot la acest stil, Jensen intră la 170 kg și reușește, disputîndu-și întîietatea cu Pavlov, care din cea de a doua încercare realizează 170 kg și apoi 175 kg, Jensen ratează de două ori la 175 kg și ocupă locul doi. Medaliații la stilul „împins" : 1. **B. Pavlov** (U.R.S.S.) 175 kg — 2. **L. Jensen** (Norvegia) 170 kg, 3. **D. Turcato** (Italia) 165 kg. La „smuls" Dino Turcato nu mai joacă rolul

Boris Pavlov, campionul la „mijlocie"

de la „împins". El ridică doar 125 kg și pierde mult teren. Maeștrii smulsului sînt Kangasniemi, Jensen și Pavlov. Ultimul ridică 147,5 kg, dar ratează 152,5 kg de două ori. Kangasniemi intră la 150 kg, ridică apoi 155 kg și încearcă 157,5 kg, care, în caz de reușită, reprezenta un nou record mondial. Încercarea nu a reușit, însă. Jensen ridică apoi 155 kg și încearcă 157,5 kg. Medaliații la „smuls" : 1. Kangasniemi 155 kg ; 2. Jensen 150 kg ; 3. Pavlov 147,5 kg.

Sebastian BONIFACIU
Ion OCHSENFELD

(Continuare în pag. a 2-a)

În programul de azi

CATEGORIA SEMIGREA

Pe podiumul Sălii sporturilor din Constanța vor evolua azi cei 17 concurenți înscriși la categoria semigrea (9 în grupa B, iar ceilalți 7 în grupa A).

În fruntea celor mai autorizați pretendenți la medalii se află recordmanul mondial David Rigert (U.R.S.S.) care, după ce a majorat anul trecut performanța la triatlon de la 545 la 550 kg, în acest sezon a mai adăugat 5 kg recordului lumii. Îi vor secunda, probabil suedezul B. Johansson care are la activ o performanță de 542,5 kg, în timp ce la „bronz" aspiră A. Sopov (Bulgaria) care a atins și el un rezultat remarcabil : 525 kg.

ÎN TURUL DOI AL „CUPEI DAVIS": ROMÂNIA—IRAN 2—0 DUPĂ PRIMA ZI

START RAPID SPRE VICTORIE AL ECHIPEI NOASTRE

Un nou meci pentru „Cupa Davis" i-a readus pe excelenții noștriași ai rachetei, Ilie Năstase și Ion Țiriac, în fața publicului bucureștean. Ca și în primul tur, cînd echipa noastră s-a calificat cu 5—0 în fața formației elveține, nici de data aceasta, înfruntînd pe oaspeții din Iran, jucătorii români nu par a avea probleme deosebite de rezolvat. Conducem cu 2—0 după primele două partide de simplu net adjudecate, astfel că — la cel mai obiectiv calcul al hîrtiei — calea spre semifinalele grupei A din zona europeană este deschisă. Și chiar dacă aceste previziuni sînt ușor de făcut și actuala întîlnire nu poartă o miză deosebită, tribunele de la Progresul au fost și ieri pline, dovadă a pasiunii pentru tenis care începe să existe la noi.

Ieri, echipa României a marcat două puncte în numai 120 de minute de joc. Debutul victoriilor-fulger l-a făcut **Ilie Năstase** în meciul inaugural cu primul jucător iranian — **Taghi Akbari** — pentru ca imediat **Ion Țiriac,** în vervă și ambiție, să mărească scorul în fața lui **Hossein Akbari.**

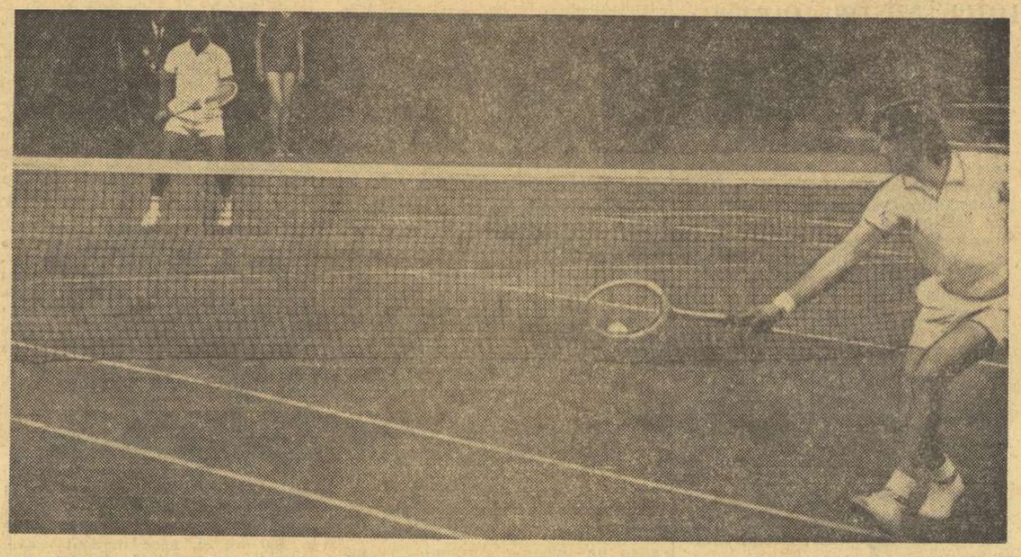

Și ieri, în partida cu Taghi Akbari (stînga) a putut fi admirată marea artă a lui Ilie Năstase. Iată-l, oprind printr-un dificil vole o minge trimisă peste fileu de tenismanul iranian. Foto : Ion MIHAICA

ILIE NĂSTASE — TAGHI AKBARI
6—1, 6—1, 6—3

Fără îndoială, pentru actualul lider al Marelui Premiu — F.I.D.T. n-a fost deloc dificil să-și demonstreze superioritatea împotriva campionului Iranului, chiar din primele schimburi de mingi. Nu numai prin armele tehnicii Năstase s-a dovedit a fi de altă clasă, ci și prin maniera hotărîtă cu care el a abordat această întîlnire. De fapt, era vorba de o mică „revanșă". La Teheran, acum doi ani, Taghi îi făcuse greutăți lui Ilie, obligînd-l la long-seturi și o decizie la limită (3—2). De data aceasta campionul român a dorit să nu lase nici un echivoc asupra diferenței de valoare care îl separă de adversarul său.

O **mulțime** de cinci ghemuri cîștigate non-stop au edificat de la început tribunele. Iranianul se apropiase o singură dată de o minge de ghem (40—15 în cel de al treilea) dar tabela electronică continua să arate un zero în dreptul numelui său. El înscrie totuși punctul de onoare la al șaselea ghem și repetă performanța în setul al doilea, dar numai atît. Poate că totuși mingea moale și tăiată a lui Akbari, repetată la infinit, sau relaxarea obișnuită care intervine în jocul unui tenisman ce conduce prea ușor, au făcut ca al treilea set să aducă o inerentă scădere în jocul lui Năstase. El servește mai neglijent și permite iranianului un break surprinzător, recuperat abia la al optulea ghem, cînd românul se distanțează cu aceeași siguranță demonstrată la început. Cronometrele arătau minutul 60 al întîlnirii.

ION ȚIRIAC — HOSSEIN AKBARI
6—2, 6—3, 6—3

Exact o oră a durat și a doua partidă de simplu, la finele căreia a fost consemnată a victorie categorică a sportivului român. Ceea ce nu păruse a se întrevedea în primele minute ale meciului, cînd al doilea jucător iranian crea o a-

Constantin COMARNISCHI
Radu VOIA

(Continuare în pag. a 4-a)

ÎN REPRIZA A ȘASEA A MECIULUI CU UNGARIA

RANDAMENTUL FIZIC AL ECHIPEI NOASTRE, GREVAT DE PREZENȚA ÎN RÎNDURILE SALE A 8 „INTEGRALIȘTI AI TRIPLEI"

Prin urmare, echipa noastră, cu toate eforturile pe care le-a făcut, cu toată incontestabila mobilizare a eforturilor pe toate planurile, n-a reușit să se califice pentru semifinalele campionatului european.

Mai exact, după ce ea s-a calificat acum doi ani în turneul final al C.M. situîndu-se astfel **între primele 16 echipe din lume,** n-a mai putut (o dată calificată astă-toamnă **între primele opt din Europa)** să sară atît de rapid încă o treaptă — salt nefiresc, poate, după o anumită logică a progresului, a acumulărilor — și să ajungă chiar **în primele patru formații continentale.**

Sigur, nu susținem că această performanță n-ar fi fost realizabilă, mai ales că — derulînd acum, cînd „conturile au fost încheiate", cele trei pasionante partide cu Ungaria — constatăm că pe parcursul celor 270 de minute ale unui duel fotbalistic memorabil, au fost și momente cînd **„odiseea" calificării și-ar fi putut întrerupe în beneficiul nostru, curgerea favorabilă partenerei noastre de întrecere** care a fost mereu cu un pas (citiți : un gol) înaintea echipei României.

Dar trebuie să recunoaștem că privind cu obiectivitate ansamblul acestui echilibrat sfert de finală, balanța raportului de forțe dintre cele două echipe înclină — nu net, dar perceptibil — în favoarea adversarilor noștri. O înclinare, repetăm, minimă, dar reală, care în definitiv s-a și tradus printr-o calificare **smulsă de formația Ungariei la un scor limită** 5—4 (1—1, 2—2, 2—1) și — mai mult chiar — în ultimele două minute ale unui maraton fotbalistic care a reținut atenția întregii lumi fotbalistice continentale și poate chiar mondiale.

Aprecierea noastră în legătură cu acest raport de forțe actual ușor favorabil ungurilor nu pornește numai de la faptul că în istoria celor trei partide echipa noastră a fost permanent aceea care a luptat pentru egalare (obținînd-o de patru ori și ratînd-o doar atunci cînd nu i-a mai rămas timpul material pentru a o obține) ci se bazează și pe un element mai concret, ușor de înregistrat de un atent observator : **disponibilitățile de lot, de selecție, ale echipei ungare, de va-**

Radu URZICEANU

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN TURNEUL MASCULIN DE BASCHET

RAPID ÎNVINGE PE POLITEHNICA BUCUREȘTI

Ieri au început, în sala Dinamo din Capitală, jocurile celui de-al treilea turneu al ultimului tur din cadrul diviziei masculine A la baschet. Iată cîteva amănunte de la aceste meciuri :

POLITEHNICA GALAȚI — STEAUA 81—86 (31—46). Prima repriză se consumă — atît ca scor cît și ca evoluție — conform prevederilor. Meciul este, astfel, jucat și Steaua își permite să piardă repriza a doua (în care am consemnat ca scor general 40—50). Din păcate, trebuie să menționăm cele scrise de arbitrul I. Știrbu pe foaia de arbitraj : *„În min. 23, Oczelak (Steaua) a fost eliminat de pe teren pentru injurii greu de reprodus în scris".* Au arbitrat I. Dinescu și I. Știrbu.

UNIVERSITATEA CLUJ — POLITEHNICA CLUJ 56—67 (30—29) Un meci bun — pe linia ultimelor evoluții — al jucătorilor de la Politehnica, la care s-a adăugat marea ambiție de a cîștiga, în sfîrșit, în fața celor cărora le-au cedat întotdeauna. Și, normal, o victorie meritată, conturată clar în partea a doua a meciului, după ce, în prima repriză, ambele teamuri merseseră „cap la cap". Repriza a doua debutează cu jocul bun al studenților politehnicieni

Radu TIMOFTE

(Continuare în pag. a 4-a)

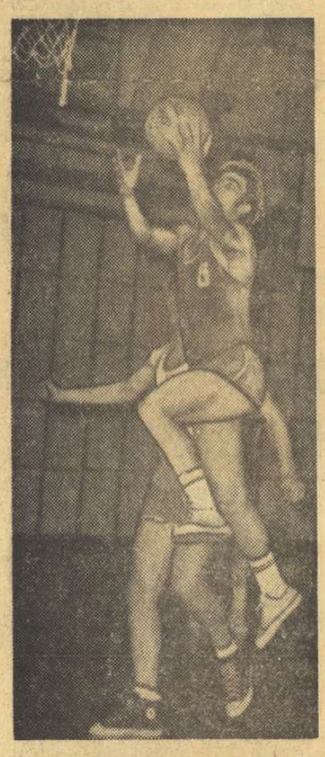

Printr-o spectaculoasă pătrundere individuală, Pîrșu (Politehnica) va înscrie un nou coș pentru echipa sa. Față din meciul Politehnica București—Rapid.

In campionatul feminin de handbal

LUPTĂ PASIONANTĂ PENTRU EVITAREA RETROGRADĂRII

Ieri la București (trei meciuri), Odorhei și Buhuși s-au consumat partidele unei alte etape a campionatului feminin de handbal, divizia A, întrecere în care după „clacajele" din ultimul timp ale jucătoarelor de la Universitatea București, ceea ce a facilitat desprinderea aproape sigură în cîștigătoare a Universității Timișoara, pasionantă și demnă de interes a rămas doar lupta pentru evitarea retrogradării. Cine va cădea în divizia B ? După rezultatele de ieri, cele mai mari... șanse le au Universitatea Cluj și Confecția București.

RAPID BUCUREȘTI — UNIVERSITATEA CLUJ 20—13 (9—8). Partidă cu un caracter decisiv pentru ambele formații, angajate cu energie în lupta pentru evitarea retrogradării. Firesc, deci, ca jucătoarele să-și dispute cu ambiție victoria chiar de la început și tot firesc ca scorul să fie mult timp echilibrat. La început a condus Universitatea (2—1, 3—2), după care, din min. 10 inițiativa a fost preluată de feroviare. Dar, cu toate eforturile făcute, ele nu au putut să se detașeze de un adversar ambițios, hotărît să-și apere șansele pînă la capăt. Abia în repriza secundă, cînd s-au dovedit ceva mai lucide în atac, așteptînd cu răbdare ca clujencele să greșească, handbalistele de la Rapid au putut să-și mărească infimul avantaj de un gol din prima repriză la... trei : 12—9, 13—10 (min. 33). Meciul nu era însă jucat, pentru că la dîrzenia echipei Universitatea Cluj s-au adăugat greșelile bucureștencelor și astfel, acestea din urmă, după ce ajunseseră să conducă cu 15—11 (min. 43) și-au văzut victoria amenințată : 15—13 (min. 46). În finalul partidei, însă formația bucureșteană, în general mai bună în acest meci, s-a desprins surprinzător de ușor și a terminat învingătoare la o diferență de scor, parcă prea mare față de aspectul general al întîlnirii.

Punctele au fost marcate de : *Stănișel (7), Florea (5), Crișu (3), Ștefan (3), Vasilescu (2)* pentru Rapid, *Butan (7), Vidu (3), Barabaș, Bearz, Cserveny* pentru Universitatea. Au condus *V. Cojocaru*

(Continuare în pag. a 4-a)

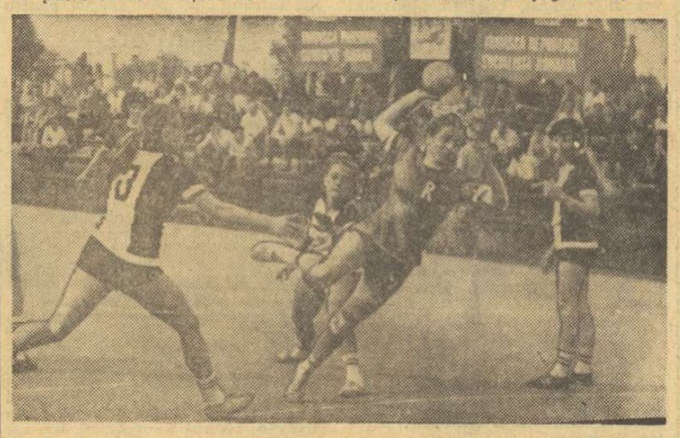

Julieta Crișu (Rapid) s-a infiltrat pe semicerc și va înscrie cu toată opoziția lui Cserveny și Barabaș (Universitatea Cluj). Foto : V. BAGEAC

Cu o fracțiune de secundă mai tîrziu a plonjat Răducanu pe traiectoria șutului lui Szőke. Suficientă însă pentru ca mingea să găsească poarta cu două minute înainte de final...

UN MECI, O ÎNFRÎNGERE, UN GOL NU POT SCHIMBA DRUMUL ECHIPEI NAȚIONALE !

...De afară se aud tropotind crampoanele pe culoarul de beton și curînd intră în semi-întunericul de sub tribune acești 22 de oameni epuizați, unii cu bucuria în suflete, alții cu inimile înghețate de o înfrîngere nedreaptă. Clipele luptei din dreptunghiul verde le cunoașteți, ați fost aproape de ele, v-ați confundat, în fața micului ecran cu umbre și lumini, cu frumoasa luptă a „naționalei". Și n-a fost o luptă dezonorantă, a fost o întrecere de toată frumusețea și trebuie să fim mîndri de băieții aceștia care luptă de vreo trei ani și mai bine să urce fotbalul nostru mai sus, mai sus, mereu mai sus. Au urcat trepte frumoase tricolorii, au îngenunchiat echipe mari și renumite, au pus piciorul în turneul final al Mexicului și au ajuns în „sferturile" cupei europene, unde și-au vîndut pielea atît de scump : 4—5 cu echipa Ungariei, un scor pe trei meciuri, pe care trei decenii de fotbal românesc la un loc nu-l egalează !

...Băieții aceștia sînt acum 11 stane ale durerii. Trebuie să fii cu adevărat tare în momentele astea ca să nu te lași pradă lacrimilor. Un om care a văzut mii de meciuri, un om care a îmbătrînit pe gazon sau lîngă el, pe banca vești nicei emoții, banca antrenorilor, plînge cu icnituri scurte, lîngă mine și îmbrățișarea mea nu-i poate opri emoția și lacrimile și mîhnirea lui Cibi Braun. Țintuiți în scaune, fiecare dintre acești bărbați e cufundat într-o durere imensă. Radu Nunweiller își șterge ochii cu tricoul, ud și el de sudoarea eforturi : „Cît putea să fie de frumos !... Și totul s-a spulberat într-o clipă". Rupescu, cel bun și moderat în totul, Rupescu care niciodată n-ar avea un gest nestăpînit sau urît sau necolegial e o întruchipare a revoltei. „Eu sînt cel mai lovit ! Eu nu mai am timp să iau drumul de la cap. Eu plec primul din echipă. Pentru mine era prima, dar și ultima ocazie să joc în semifinalele campionatului Europei". Tace. Privirile îi caută undeva în gol. Ia un prosop și pornește spre dușuri, încercînd parcă o evadare din acest dreptunghi al decepției.

Dobrin, epuizat, îmi șoptește : „Pe cît de bucuros sînt că pentru prima oară am jucat exact așa cum mi s-a cerut, pe atît de afectat sînt că n-am învins. Cum a jucat echipa în repriza întîi și cum a reținut pe adversar în a doua, n-am văzut-o niciodată. În fotbal, însă, trebuie și șansă, trebuie !" Dinu, pietrificat parcă în durerea lui, rostește mereu aceleași și aceleași cuvinte : „E adevărat ? Am pierdut ? Am pierdut ?"... Răducanu tace. El care nu iubește zgîrcenia vorbei, n-a scos un cuvînt de cînd a ieșit din teren și pînă tîrziu în noapte, cînd băieții s-au hotărît cu greu să se ducă la culcare. Dar „la culcare" este o expresie figurată, pentru că nimeni n-a dormit în noaptea de miercuri spre joi.

Dimineața, în holul acestui hotel al liniștei și izolării, „Iugoslavia", chipuri supte de efort, chipuri cărora noaptea nu le adusese liniștea. În fața ceștilor de ceai, tăcerea continuă. O rupe președintele federației, tov. Mircea Angelescu : „Băieți ! Există o propunere a italienilor. Prima lor echipă dorește să joace la 17 iunie la

Eftimie IONESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

AZI, LA IAȘI

Tradiționalul derby al baschetului feminin :

POLITEHNICA — RAPID

Eternele rivale Politehnica — Rapid, de mai bine de un deceniu fruntașe ale baschetului feminin românesc, se întîlnesc din nou astăzi, în Sala sporturilor din Iași, în etapa a XXV-a a diviziei A. Ca întotdeauna, aceste formații sînt protagoniste ale competiției și candidează, împreună cu I.E.F.S., la primul loc în clasamentul competiției, deținut, actualmente, de rapidiste care au înregistrat 21 de victorii, față de 20 ale studentelor de la I.E.F.S. și de la Politehnica. În actuala ediție a diviziei A, adversarele de astăzi și-au împărțit victoriile : în tur au cîștigat feroviarele cu 65—59, în retur studentele cu 43—38. Întrecerea de astăzi are, deci, o importanță decisivă în lupta ce o dau aceste teamuri pentru cucerirea campionatului țării. În acest scop, antrenorii Sigismund Ferencz (Rapid) și Grigore Costescu (Politehnica) au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a-și prezenta „elevele" în forma cea mai bună. Ambele echipe vor prezenta loturile complete (doar de la Politehnica va lipsi Ileana Gugiu, suspendată de club).

Programul de azi : **de la ora 10 :** I.E.F.S. — „U" Iași, „U" Timișoara — A.S.A. Cluj ; **de la ora 16 :** Voința Brașov — Sănătatea Satu Mare, Constructorul București — Crișul Oradea, Politehnica — Rapid.

Două zile — la Snagov

„CUPA DINAMO"

O IMPORTANTĂ COMPETIȚIE INTERNAȚIONALĂ DE CAIAC-CANOE

Astăzi și mîine, Snagovul va fi, din nou, gazda unei importante competiții de caiac-canoe : regata internațională DINAMO, la care vor participa, în afara echipajelor bucureștene, cele reprezentînd o selecționată DINAMO din Uniunea Sovietică și clubul DOZSA din Budapesta. Sînt prevăzute probe în cadrul acestui „triunghiular", precum și întreceri de viteză (500 m) și fond (10 000 m), rezervate sportivilor din cluburile din țară. Remarcăm, de asemenea, prezența în acest bogat program a curselor rezervate juniorilor.

Cu prilejul „CUPEI DINAMO" vom revedea și pe cei alți componenți ai lotului olimpic (membri ai clubului Dinamo), care n-au participat la competiția de săptămîna trecută și care, de altfel, se află acum la prima evoluție oficială din sezon.

Astăzi, probele — olimpice — încep la ora 10 și, respectiv, 16 (pe distanța de 500 m), iar mîine, de la ora 9,30, sînt programate cele 5 probe de fond (10 000 m).

Duminică (ora 17), pe stadionul „23 August" din Capitală
un nou meci de fotbal pasionant, cu caracter decisiv
ROMÂNIA — DANEMARCA,
pentru calificarea în turneul final al J.O.
(Citiți amănunte în pag. a 3-a)